

25-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

† Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων,
Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Ἦχος ᾤ Δι

Ἦ
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Ἦ
Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ἦχος Δι

Ἰ
Α
Παρθε νε πα να μω με Μητηρ Χρι στου
του θε ου ρομ φαι α δι ηλ θε σου την πα
να γι αν ψυ χην η νι κα σταυ ρου με νον
ε βλε ψας ε κου σι ως τον Υι ον και θε ον σου
Ον περ ευ λο γη με νη δυ σω που σα μη παυ
ση συγ χω ρη σιν πται σμα των η μιν δω
ρη σασθαι αι αι

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.
Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

Βλέπων ὁ Ληστής, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς,
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς
ὕπῃρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ
ἂν ὁ ἥλιος, τὰς ἀκτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ
σειομένη ἐκυμαίνετο, ἀλλ' ὁ πάντων
ἀνεχόμενος· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Ἦχος λϠ Νη —^ρ Γα

^Γ
^χ
^ρ **Β**λε πων ο λη στης τον Αρ χη γον της ζω
ης ^Δ
^ρ ε πι Σταυ ρου κρε μα με νο ον ε λε ε
γεν ^ρ ει μη Θε ος υ πηρ χε σαρ κω θεις ο
συν η μιν σταυ ρω θεις ^Δ
^ρ ουκ αν ο η λι ος
τας α κτι νας ε να πε ε κρυ ψεν ^π
^ρ ου δε η

γῆ σεις ὁ μὲν ἡ ἐκὺμαίνετο ἄλλ
ὁ πάντων ἀνεχομένος μνησθήτι μου
Κυρίε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Ἐν μέσῳ δύο Ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης
εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου, τῷ τοῦ μὲν
καταγομένου εἰς ἄδην, βάρει τῆς βλασφημίας,
τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν
θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Ἐν μέσῳ δύο ληστων ζυγος δι και
ο συνης ευρεθη ο Σταυρο ο ος σου του
μεν καταγομενου εις Α αδην πτω βαρει
της βλασφημι ι ας του δε κουφι λι με

ν ου πται σμα των προς γνω σιν θε ο λο γι ας

Χρι στε ο Θε ος δο ο ζα α σοι **Δ**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Ἦχος πλ. δ'

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν, σωματωθέντα, καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ, σεμνὴ τεχθέντα, ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον, μέσον τῶν κακούργων, ὀρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις, καὶ μητρικῶς θρηνοῦσα, ἐβόας· Οἶμοι! Τέκνον ἐμόν, τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος, οἰκονομία σου δι' ἧς, ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου! Ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Κατανυκτικὰ.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο Σταυρὸν ὑπομείνας, ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν, ἀναλαβὼν, μόνε Ὑπεράγαθε, ἀναμάρτητε Κύριε, τοῦ θανάτου εὖσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχὴν μου, οἰκτείρησον

δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, Δικαιοκρίτα
φιλόανθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὖσπλαγχνος, ὅτι
μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἑδέμ, ξύλον θάνατον ἤνθησεν,
ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ξύλον ζωὴν ἐβλάστησε·
γευσάμενοι γὰρ τοῦ πρώτου, ἀφθαρτοὶ ὄντες,
φθαρτοὶ γεγόναμεν, σχόντες δὲ τοῦ δευτέρου,
τῆς ἀφθαρσίας κατετρυφήσαμεν· ἐν τῷ Σταυρῷ
γὰρ ἔσωσε Χριστός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἐν με σω της Ε δεμ ξυ λον θα να α το
ον ην θη σεν Ἐν με σω δε της γης ξυ λον ζω
ης ε ε βλα στη σε Ἐ γευ σα με νοι γαρ του
πρω του α φ θαρ τοι ον τες φ θαρ τοι γε ε γο να
μεν Ἀ σχον τες δε του δευ τε ε ρου της α φ θαρ

σι ας κα τε τρυυ φη σα μεν δι α σταυ
ρου γαρ ε σω σε Χρι στος το γε νος των α αν
θρω ω πων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Εκ τῶν αἱμάτων τῶν ἐμῶν, βροτὸς
γεγέννησαι, ἐκ τῶν αἱμάτων δὲ τῶν σῶν,
βροτοὺς ἐθέωσας, τοὺς βρώσει δὲ φθαρέντας,
ζητῶν κατῆλθες, ὡς ὑπεράγαθος, ἐβόα πάλαι ἡ
ἄμεμπτος, ἐν κλαυθμῷ, Χριστὸν θρηνοῦσα
κρεμάμενον, ἐν Σταυρῷ, ὃν ὀρῶσα νεκρούμενον,
δακρύων ἔρρει κρουνούς, τὰς ὀψεις
καταξαίνουσα, καὶ αὐτὸν μεγαλύνουσα.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν ἕτερα

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ἦχος πλ. δ'

Θεώσεως ψευθεῖς, ὁ Γενάρχης ἐλπίδος,
φθορᾶς τοῖς ἐξ αὐτοῦ, πᾶσιν αἷτιος ὤφθη. Σὺ
δέ διὰ Σταυροῦ σου, ζωὴν πηγάζεις ὡς
Ὑπεράγαθος· θέλων καὶ γὰρ ἐπάγης, ἵνα τὸ

πρῶτον λύσης κατάκριμα· διὸ ὑμνοῦμέν σου Χριστέ, τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον αὕτη ἡ σκηνή· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαὶ Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ Μαρτύρων χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι, κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικόν.

^N
ϣ Φω τι ου ρα νι ω κα τα
λα αμ πε ται ση με ρον αυ τη Η σκη νη ϣ εν
αυ τη γαρ στρα τι αι Αγ γε λων α γα λ λον ται
⁶λ συν αυ τοις και Δι και ων χο ροι ευ φραι νον
ται ϣ ε πι τη μνη μη των Α α θλο φο ο ο

ρων ^νΑ αυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα
πεμ ψον τω κο σμω σου την ει ρη νην Χρι στε
και το με γα ε ε λε ε ος ^νΑ

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

Ω θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ
Μυστηρίου! ἐβόα ἡ Ἀμνάς, τὸν Υἱὸν καθορῶσα,
ξύλῳ Σταυροῦ παγέντα. Τί τοῦτο Λόγε Θεοῦ
ἀθάνατε; πῶς νεκρὸς ὁρᾶσαι, καὶ γῆν σαλεύεις
ὥς παντοδύναμος; ἀλλὰ ὕμνῳ σου τὴν φρικτὴν,
καὶ θείαν συγκατάβασιν.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανών Σταυρώσιμος,

Ωδὴ α'

Ἡχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Κταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
 ἅρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ἦχος λβ̣ — Γα.

ταυρον χα ρα ζας Μω σης επ ευ θει
ας ραβδω την Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ
ρα ηλ πε ζευ σαν τι την δε ε πι στρε πτι
κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν
επ ευ ρους δι α γρα ψας το α ηττη τον
ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω Θε

ω η μων ο τι δε δο ζα σται

Γ
Δ

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παλάμας θείας Σταυρῶ, Ἰησοῦ ἀπλώσας,
πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες, χειρῶν σου τὸ
πλαστούργημα, καὶ ἐκ χειρὸς πονηροῦ, πάντας
ἠλευθέρωσας, καὶ καθυπέταξας, χειρὶ
κραταιοτάτῃ, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων· διὸ πιστοὶ
ἄσωμεν, τῷ μεγέθει σου ὅτι δεδόξασται.

Δ
Γ Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι Δ

Γ Μ Γ
Δ Πα λα μας θει ας Σταυ ρω Ι η σου

α πλω σας χ προς σε αυ τον συ νη γα γες Γ χει

ρων σου το πλα στου ρ γη μα Δ και εκ χει ρος

πο νη ρου παν τας η λευ θε ρω σας και κα θυ

πε τα ζας Δ χει ρι κρα ται ο τα τη Δ Βα σι λευ

των α παν των χ Δ δι ο πι στοι α σω μεν Δ

τω με γε θει σου ο τι δε δο ζα σται

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυμαντική ἐν Ἐδέμ, γέγονε τοῦ ξύλου, ἡ ἀπευκτὴ ἀπόγευσις, τὸν θάνατον εἰσάξασα, Χριστὸς δὲ θανατωθεὶς, ἐπὶ ξύλου ἅπασι, ζωὴν ἐπήγαγε, καὶ ἔκτεινε τὸν ὄφιν, θεϊκῇ δυναστείᾳ· διὸ αὐτῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δο ζα σοι ο Θε ος η μων δο ζα σοι

Λυ μαν τι κη εν Ε δεμ γε γο νε του

ξυ λου η α πευ κτη α πο γευ σις τον θα

να τον εισα ξα σα Χριστος δε θα να τω θεις ε

πι ξυ λου α πα σι ζω ην ε πη γα σε και ε

κτει νε τον ο φιν θε ι κη δυ να στει α

δι ο αυ τω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ζα σται

σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔβλεψέ σε Σταυρῷ, τὸν τὰ πάντα βλέποντα, ἡλούμενον ἢ ἄμεμπτος, ὀδυρομένη ἔλεγε· Τί τοῦτο τέκνον ἐμόν, τί σοι ἀνταπέδωκαν οἱ ἀπολαύσαντες, πολλῶν σου δωρημάτων, πῶς ὑποίσω τὸν πόνον; Δόξα τῇ σῇ εὐσπλαγχνε, καὶ μακρόθυμε, οἰκονομία φρικτῇ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ε βλε ψε σε Σταυρω τον τα παντα

βλε πον τα η λου με νον η α με μπτος

ο δυ ρο με νη ε λε γε Τι του το τε κνον

ε μον τι σοι αν τα πε δω καν οι α πο λου

σαν τες πολλων σου δω ρη μα των πως υ

ποι σω τον πο νον Δο ζα τη ση ευ σπλα γχνε

καὶ μακροθύμῃ οἰκονομίᾳ φρικτῇ

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' .
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν ἄχραντον, πάσης αἰρέσεως, ἀποτροπὴν φέρει· σάρκα γὰρ γενόμενον, ἀναλλοιώτως ἔτεκες, τὸν ἐπέκεινα πάσης, Θεογεννήτορ τῆς κτίσεως, Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν αἶδιον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα, πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ, μονογενῇ Λόγον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συμφυῇ τῷ Πνεύματι, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, κινδύνων σῶσαι Πανάμωμε, τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὖ Θεομήτορ προστασίαν ἔχοντες, οὐ δειλιάσομεν, τὸ τῶν ἐχθρῶν στίφος, τὸ ἀντιμαχόμενον, τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπησον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν Μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἄτονεῖ

Πανύμνητε· τοῦ γὰρ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, ἐν
γαστρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι
εὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Τοῦ Μηναίου

Ὠδὴ α'

Ἦχος δ'

Τριστάτας κραταιούς

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Διόλου τῷ φωτί, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐλλαμπόμενοι αεί, φωστῆρες ἀπλανεῖς, χρηματίζετε Ἄγιοι· ὅθεν πίστει τὴν φωσφόρον, ἑορτὴν ὑμῶν σήμερον, ἐκτελοῦντες φαιδρῶς ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰδεῖν τὸν ἐπὶ γῆς, ἀναλάμψαντα Λόγον, ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, ποθοῦντες Ἀθληταί, τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον, τοῦτον καθομολογοῦντες, βιαιότατον θάνατον, λογισμῷ στερροτάτῳ ὑπέστητε.

Δόξα...

Τοῦ Παύλου τοῦ σοφοῦ, θεηγόροι δειχθέντες, ὁπαδοὶ καὶ φοιτηταί, ὁμότιμον Πατρί, τὸν Υἱὸν ἐκηρύξατε· ὅθεν ξίφεσι τμηθέντες, τῇ πλημμύρᾳ τοῦ αἵματος, Ἀθλοφόροι τὴν γῆν ἡγιάσατε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

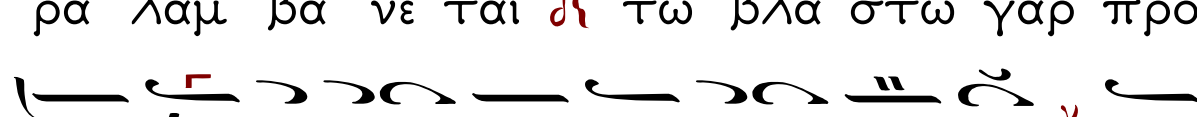
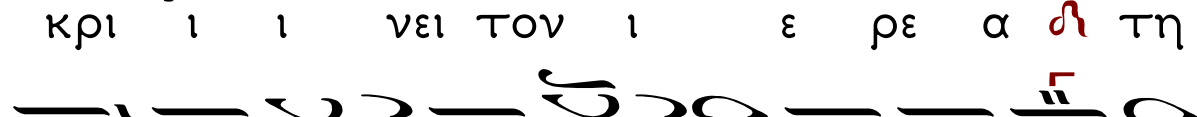
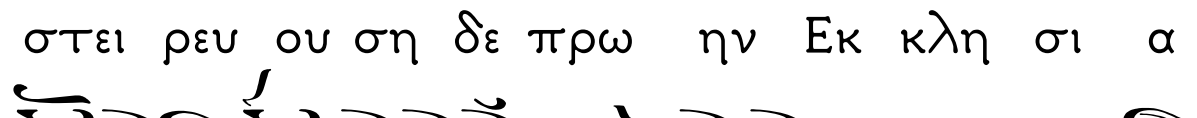
Τὸν ἀναρχον Υἱόν, τοῦ Θεοῦ συλλαβοῦσα,
ἐσωμάτωσας Ἀγνή, γενόμενον βροτόν, διὰ ἔλεος
ἄφατον· ὅθεν τοῦτον προσκυνοῦντες, εὐσεβῶς
σε δοξάζομεν, τὴν αἰτίαν τῆς πάντων θεώσεως.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
'Ωδὴ γ'. Ἦχος πλ. δ' .Ὁ Εἰρμὸς .

Ράβδος εἰς τύπον, τοῦ Μυστηρίου
παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
Ἱερέα, τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν
ἐξήνηθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ
στερέωμα.

'Ωδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

Ράβδος εἰς τυ πον του μυ στη ρι ου πα

ρα λαμ βα νε ται ἄ τω βλα στῷ γαρ προ

κρι ι ι νει τον ι ε ρε α ἄ τη

στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α

νυν ε ξην θη η σε ἄ ξυ υ λον Σταυ ρου ἡ εἰς

κρατος και στερε ε ω ω μα

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μέλانا κόσμον, μετημφιάσθη ὁρῶν ὁ ἥλιος,
ἐπὶ ξύλου σε ἀδίκως ἀρθέντα, καὶ διερράγησαν

πέτραι, καὶ γῇ φόβῳ πᾶσα ἔφριξε, μόνε Σωτήρ,
εἰς πάντων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπλώσας χειῖρας, Μωσῆς ἐτύπου Σταυρὸν
τὸν τίμιον, ὃν ἡμεῖς νῦν ἐκτυποῦντες ἐμφρόνως,
ἔθνη ἀλλόφυλα πάντα, των δαιμόνων
ἐκτρεπόμεθα, βλάβης ἐκτός, ἀπάσης
διαμένοντες.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νομίμων δίχα, τῶν ἀνθρωπίνων σε Τέκνον
ἔτεκον, καὶ πῶς ἄνομοι ὑψοῦσί σε ξύλῳ, μέσον
ἀνόμων τὸν μόνον, νόμους ζωῆς ἐκτιθέμενον; ἡ
Θεοτόκος, θρηνωδοῦσα ἀπεφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.
Ὡδὴ γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ, διανάστησον, οὐλάς, καὶ τύπους ἐξαλείφουσα, τῆς ἀμαρτίας μόνη, Θεογεννήτορ πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν, καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας, ἐπεσφράγισας, τεκοῦσα τὸν Λόγον, τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα, θεηγορίας μόνη, εὐλογημένη Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Απειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων ἀφράστως, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρθέने, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεός, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθέने γινώσκομεν.

Τοῦ Μηναίου

ᾠδὴ γ΄. Ἦχος δ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁρθοδοξία, λαμπруνόμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι, τὸν Ἀρείου σκοτασμόν, ὁλοσχερῶς διεφύγετε, Μάρτυρες γενόμενοι τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἴσον τὸν Λόγον, τῷ Πατρὶ δογματίσαντες Ἅγιοι, κατεκρίθητε θανεῖν, Μαρκιανὲ καὶ Μαρτύριε, καὶ πρὸς ἀτελεύτητον, ζωὴν μετέβητε.

Δόξα...

Στρατολογία, ἱερᾶ τῶν Ἀγγέλων συνήφθητε, καὶ Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, περιφανῶς ἡριθμήθητε· ὅθεν τὴν σεπτὴν ὑμῶν, μνήμην γεραίρομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη, κροσσωτοῖς ἐν χρυσοῖς ὡς Βασίλισσα, τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, ἐκ δεξιῶν νῦν παρίσταται, Δέσποινα πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμὸς . Ἦχος δ'

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός,
ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἅγιος,
πλήν σου φιλόανθρωπε.

Ἦχος Γ'τος

^Γ₆^Μ Οὐκ ἐν σοφίᾳ ^Π₉ καὶ δυνάμει καὶ πλου
^Β τῳ καυχώμεθα ⁶_λ ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός ⁶_λ
^Π ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ ^π₉ οὐ γὰρ ἐ
^Β στίν Ἅγιος ⁺ πλήν σου φιλόανθρωπε ⁷_ε
⁶_{ε λ}

Κάθισμα Ἦχος γ'
Τὴν ωραιότητα

Τὸν ὁμοούσιον, τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός, Υἱὸν καὶ Κύριον, ἑνσαρκον Λόγον Χριστόν, ἀνεκηρύξατε σαφῶς, ἀδιαιρέτως Ἅγιοι· ὅθεν μέχρις αἵματος, ὑπὲρ τούτου ἀνέστησε, πᾶσαν στηλιτεύσαντες, τοῦ Ἀρείου δυσσέβειαν· διὸ ἐν παρρησίᾳ ὑπάρχοντες, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ἀκατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτῳτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, Ἄγνη φρικτὸν μυστήριον· τὸν γὰρ ἀπερίγραπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἄγνη ὡς Υἱὸν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος δ' .
Ὁ Εἰρμὸς

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

^B
⁶_λ **Η** ηλθον εις τα βαθη της θαλασσης ⁶_λ
και κατεποντισε με ⁶_λ καταιγεις πολλων α
μαρτηματων ^π₉ αλλως Θεος εκφορας α
ναγαγε ^Δ_δ την ζωην μου ως φιλανθρωπο ο
ο ος ⁶_λ ⁶_λ

Κοντάκιον Ἦχος δ΄
Ὁ ὑψωθείς

Ἀγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρκιανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποστάτην Ἄρειον καθείλετε, ἄτρωτον τηρήσαντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὕρατε ζωὴν, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Ὁ Οἶκος

Ὡς ὑπηρέται εὐσεβῶς Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, Δυὰς εὐλογημένη, προφθάσατέ με τάχος, λυτρούμενοί με τῶν δεινῶν, λόγον μοι σοφίας χορηγοῦντες, τὴν ὑμῶν ἀνευφημοῦντι ἄθλησιν, ἣν ὑπὲρ τῆς πίστεως Ἅγιοι, γνώμη αδιστάκτῳ ὑποστάντες, τῶν στεφάνων ἐτύχετε τῶν ἐπουρανίων, χοροῖς τε τῶν Ἀθλητῶν καὶ Ἀποστόλων, Διδασκάλων καὶ σεπτῶν Ἀρχιερέων συγχαίρετε αἰεὶ, ὡς κήρυκες Θεοῦ Λόγου, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μαρκιανοῦ καὶ Μαρτυρίου.

Στίχοι

Χριστοῦ καλάμους τοὺς Νοταρίους νόει,
Εἰς αἷμα τὸ σφῶν ἐκ ξίφους βεβαμμένους.
Πέμπτη Μαρκιανὸν τάμον εἰκάδι Μαρτύριον
τε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἀναστασίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Οὐαλλερίνου.

Στίχοι

Οὐαλλερίνος τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει,
Τομῆς βραχείας ὦ πόσα στέφη λάβοι!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Σαβίνου.

Στίχοι

Εἰσδύς τὸ πῦρ χορευε, Μάρτυς Σαβίνε,
θείαν χορείαν, πρόξενον θείου στέφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Οὐαλλερίου καὶ Χρυσάφου.

Στίχοι

Διττοῖς Ἀθληταῖς ἡ τιμωρία ξίφος,
Ἡγουμένοις τρύφημα τὴν Τιμωρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ταβιθαῶς,
ἣν ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν ὁ Ἅγιος Πέτρος.

Στίχοι

Ποῦ σοι, Ταβιθά, Πέτρος; εἰ γὰρ ἦν πάλιν,
᾽Ηγειρεν ἄν σε καὶ θανοῦσαν ὥς πάλαι.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου
Ἦχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς ἐν
μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς
ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

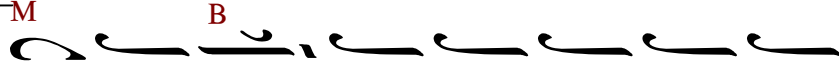
Στίχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Ἄν τρω τα του παν τος παν το δυ να με
ε τους εν με σω φλο γος ευ σε βη σαν τας
συ γκα τα βας ε δρο σι σας και ε δι ι
δα ξας με ελ πειν παν τα τα ερ γα ευ λο
γει τε υ μνει ι τε τον Κυ ρι ο ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτὸς...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος ᾠδὸς

Στίχος α΄ ^{χ^Μ}₆ ^Β
Με γὰρ λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶_λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{χ^Γ}₆ ^Γ
ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶_λ ^Β

⁶_λ
την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ ⁶_λ και ⁺

εν δο ζο τεραν α συγκρι τως των Σεραφιμ

⁶_λ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶_λ

Στίχος β΄ ^{χ^Β}₆ ^Β
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶λ ι δου

γαρ α πο του νυν ^χ⁶λ μα κα ρι ου σι με πα

σαι αι γε νε αι ⁶λ
B

⁶λ Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶λ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶λ

Σπύχος γ' ^χ⁶λ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶λ και α γι ον το

ο νο μα αυ του ⁶λ και το ε λε ος αυ του

^χ₆ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 με νοις αυ τον ⁶_λ
 B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και
 εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φιμ
⁶_λ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε
 κου σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
 νο μεν ⁶_λ
 Σπ ί χος δ' ^χ₆ ⁶_λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι
 ο νι αυ του ⁶_λ δι ε σκο ρ πι σεν ^χ₆ ⁶_λ υ πε
 ρη φα νους δι α νοι ακα ρ δι ας αυ των ⁶_λ
 B
⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶_λ και

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ
την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
νων και υ ψω σε τα πει νους πει νων τας
νε πλη σεν α γα θων και πλου του ουν τας
ξα πε στει λε κε νους
την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

^B
 — — — — —
 κου σαν ^π₉ την ον τως Θε ο το κον σε με γα

⁶
 — — — — —
 λυ νο μεν ^λ

Σπίχος στ' ^χ₆
 — — — — —
^λ Δ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

— — — — — + — — — — —
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους ⁶_λ κα θως

— — — — —
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_λ — — — — — ^χ_Δ
 τω Α βρα αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

— — — — —
 ως αι ω νος ⁶_λ

⁶_λ — — — — — ^Δ
 την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ

+ — — — — —
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των

^Π
 — — — — — ^Μ ^Π
 Σε ρα φιμ ^Δ την α δι α φθο ρως Θε ον

^B
 — — — — —
 Λο γον τε κου σαν ^π₉ την ον τως Θε ο το κον

σε μεγαλυνομεν^{6λ}

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ὠδή τοῦ Μηναίου
ᾠχος δ' . Ὁ Εἰρμός

Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,
τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν
εὐλογίαν ἐξήνηθης· ὅθεν σε πάντες
μεγαλύνομεν.

ᾠχος^{Γτος} ^{6λ}

^Γ^Β
^{6λ} ^{6λ} Εὖ αμενοτης παρακοης νοσημα
τιτην κατاران εισωκισατο^Π συ δε Παρ
θενε Θεοτοκε^Ν τωτης κυοφορι
ας βλαστηματι τω κοσμωτην ευλογι
αν εξηνθισας^Δ οθεν σε παντες μεγαλυνο
μεν^{6λ}

Ἦχος ^Γτὸς Βου

ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς ^Δἡμακα
ριζεῖν σὲ τὴν Θεοτόκον ⁶τὴν ἀειμα
καρίστον καὶ πανάμωμον ^Δκαὶ μη
τεράτων Θεού ⁶ἡμῶν ^BΤὴν Τιμιώ
τεράτων Χερουβὶμ ⁶καὶ ἐνδοξοτεράν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφὶμ ⁶τὴν ἀδιά
φθορως Θεὸν Λόγον ⁶τεκούσαν ⁶τὴν ὀντως
Θεοτόκον ⁶σε μέγα λυνομένη ⁶ἐν ⁶ἐν

Ἐξαποστειλάρια

Τῇ Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ: Ἦχος β΄

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης. Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τὸ στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῦ Μηναίου Ἦχος β΄. Τοῖς μαθηταῖς

Μαρκιανὸς ὁ πάνσοφος, καὶ Μαρτύριος ἅμα, τὸ τοῦ Ἀρείου ἔκφυλον, δόγμα καὶ μανιῶδες, καθεῖλον χάριτι θεία τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐνήθλησαν, καὶ ὡς Μάρτυρες θεῖοι, στέφος λαμπρόν, πρὸς Χριστοῦ δεξάμενοι τοῦ Σωτῆρος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι, τῶν αὐτοὺς εὐφημούντων.

Θεοτοκίον

Σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, καὶ ὄρος καὶ παλάτιον, θρόνον κλίνην καὶ πύλην, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, τὴν Ἀγίαν Παρθένον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες, ἀνυμνοῦμεν ἐκ πόθου· Χριστιανῶν, σκέπη γὰρ ὑπάρχεις καὶ σωτηρία, καὶ ἄρραγῆς ὑπέρμαχος, καὶ προστάτις καὶ φύλαξ.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Γοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Οἶ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Ο**ὐ γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα.

Ἦχος α'.

Εὖ τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέντα, καὶ ζωὴν ἡμῖν
παρεσχηκότα, ὡς Σωτῆρα καὶ Δεσπότην,
ὕμνουμέν ἀπαύστως.

Ετον εν ξυ λω προ σπα γε εν τα **Δ** και ζω

ην η μιν πα ρε σχη κο τα **π** ως Σω τη ρα

και Δε σπο οτην υ μνου μεν α παυ στως **π**

Στίχ. α'. **Ε**νεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Διὰ τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ, μία ποίμνη
γένονεν, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, καὶ μία
Ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγάλλεται, Κύριε
δόξα σοι.

^Π
^π₉ Δι α του Σταυρου ου σου Χρι στε ^π₉ μι α
 ποι μνη γε γο νεν ^Δ Α γ γε λων και αν θρω πων
 και μι α Εκ κλη σι α ^π₉ ου ρα νος και η γη
 α γα λλον ται Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι ^π₉

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
 ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
 χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Τοὺς Ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ, δεῦτε λαοὶ
 ἅπαντες τιμήσωμεν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς
 πνευματικαῖς, τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ
 κήρυκας τῆς Πίστεως, τὴν πηγὴν τὴν ἀέναον, ἐξ
 ἧς ἀναβλύζει τοῖς πιστοῖς τὰ ἰάματα. Αὐτῶν
 ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην
 δώρησαι τῷ κόσμῳ σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
 τὸ μέγα ἔλεος.

Μαρτυρικὸν ^Π
^π₉ Τους Α θλο φο ρους του Χρι

σου δευ τε λα οι α παν τες τι μη σω μεν ^πυ
υ υμνοις και ωδαις πνευμα τι καις ^πτους φω
στη ρας του κο ο σμου και κη ρυ κας της Πι
στε ως ^πτην πη γη ην την α ε να ον ^Δ
εξ ης αναβλυζει τοις πιστοις τα ι α μα τα ^π
Αυ των ταις ι κε σι αις Χρι στε ο Θε ος η
μων την ει ρη νην δω ρησαι τω κο σμω σου
και ταις ψυχαις ημων το με γα ε ε λε ε ος ^π

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον Πανεύφημοι
Μάρτυρες

Υψώθης Οἰκτίρμον ἐν Σταυρῷ, ὡς ἄρνιον
ἄκακον, ἐθελουσίως σφαττόμενος, τέκνον
γλυκύτατον, ἐν κλαυθμῷ ἐβόα, ἡ Ἀμνὰς ἡ
ἄσπιλος, ὁρῶσα ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, ἐγὼ δὲ
πίμπραμαι, τὴν καρδίαν καὶ τιτρώσκομαι, ἀλλ'
ὕμνῳ σου τὸ ἄμετρον ἔλεος.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ΄**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

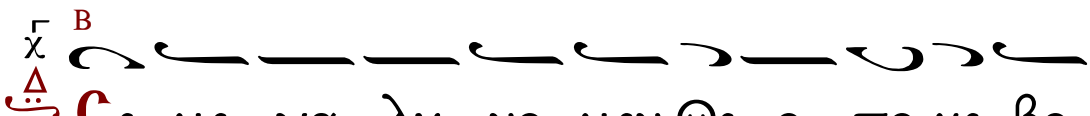
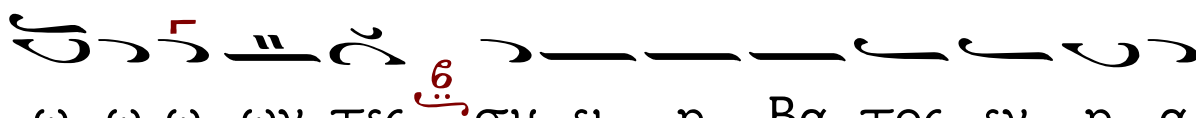
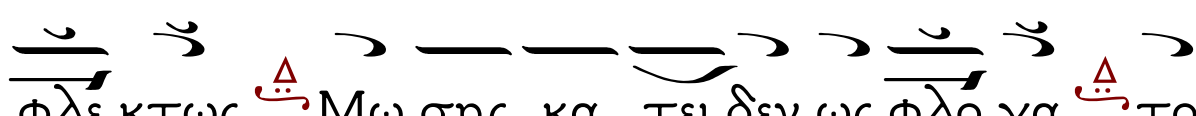
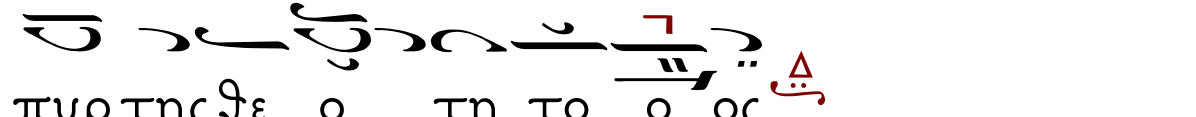
Δόξα... Καί νυν. Θεοτοκίον.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Ἦχος Δι

ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὀσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ

αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Κοί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν
τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ
Ἀπόστιχα τῶν Αἰνῶν.
Σταυρώσιμα

Τοῦ Μωσέως ἡ ράβδος, τὸν τίμιον Σταυρόν
σου, προετύπου Σωτὴρ ἡμῶν· ἐν αὐτῷ γὰρ
σώζεις, ὡς ἐκ βυθοῦ θαλάσσης, τὸν λαόν σου
Φιλάνθρωπε.

^N
Ἄ του Μω σε ε ως η ρα βδος τον τυ πον
του Σταυ ρου σου προ ε τυ που Σω τη ηρ η
μων Ἄ εν αυ τω γαρ σω ζεις ως εκ βυ θου θα
λασ σης τον λα ο ον σου Φι λα αν θρω ω πε Ἄ

Στιχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους
σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
ἠὺφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.
Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας
ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς
δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἦχος πλ. δ', Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος

Ὁ ἐν Ἑδὲμ Παράδεισος ποτέ, τὸ ξύλον τῆς γνώσεως, ἀνεβλάστησεν ἐν μέσῳ τῶν φυτῶν, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, τὸν Σταυρόν σου ἐξήνθησε, τὸν πηγάσαντα τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐθανάτωσε, βρώσει φαγόντα τὸν Ἀδάμ, τὸ δὲ ἐζωοποίησε, πίστει σωθέντα τὸν Ληστήν, οὗ τῆς ἀφέσεως, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀνάδειξον, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τῷ πάθει σου λύσας, τὴν καθ' ἡμῶν μαρτίαν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς, τῆς βασιλείας σου Κύριε.

^χ_ν ^N **Ο** εν Ε δεμ Πα ρα δει σος πο τε το
 ξυ λον της γνω σε ως ⁶_λ α νε βλα στη σεν εν
 με σω των φυ των ^ν_λ η Εκ κλη σι α σου
 Χρι στε τον Σταυ ρον σου ε ξην θη σε ⁶_λ τον πη
 γα σαν τα τω κο σμω την ζω ην ^ν_λ αλ λα το
 με εν ε θα να τω σε βρω ω σει φα γον τα
 τον Α δαμ ^Δ_λ το δε ε ζω ο ποι η σε πι ι

στει σω θεν τα τον Λη στην ^νδ ου της α φε σε
ως κοι νω νους ^Δδ η μας α να δει ζον Χρι στε ο
Θε ος ^Δδ ο τω πα θει ει σου λυ υ υ σας ^νδ την
καθ η μων μα νι αν του εχ θρου ^Δδ και α ζι
ω σον η μας της ου ρα νι ου Βα σι λει α ας
σου ^νδ

Στιχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν: Τί ὑμᾶς καλέσωμεν

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι; Χερουβίμ; ὅτι
ὕμῖν ἐπανεπαύσατο Χριστός, Σεραφείμ; ὅτι
ἀπαύστως ἐδοξάσατε αὐτόν, Ἀγγέλους; τὸ γὰρ
σῶμα ἀπεστράφητε, Δυνάμεις; ἐνεργεῖτε ἐν τοῖς
θαύμασι. Πολλὰ ὑμῶν τὰ ὀνόματα καὶ μείζονα
τὰ χαρίσματα. Πρεσβεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὁ τῇ φύσει ἀθάνατος, πῶς ἐν ξύλῳ κρέμαται; πῶς θανάτου νῦν γεύεται; πῶς κατακρίνεται ὁ ἀνεύθυνος; Κρυψὸν τὸ φῶς σου, καὶ φρίξον ἥλιε, βλέπων τὸ τόλμημα, ἡ Παρθένος ἔλεγεν ἐν στεναγμοῖς βλέπουσα σταυρούμενον, Χριστὸν ὃν ἔτεκε.

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἰσχυος ἡ Δι

^Γχ̣ ^Δ
^Δ
 Οἱ Μαρτυρες σου Κυρι εν τη
 αβλησει αυτων ⁶στεφανους εκομισαντο
 της αφθαρσις εκ σου του Θεου ου ημων ⁶
 σχοντες γαρ την ισχυν σου τους τυραν
 νους καθειλον ^Δεθραυσαν και δαιμονων τα
 ανισχυρα θρααση ⁶αυτωνταις ι
 κεσαις Χριστε ο Θεος ^Δσωσοντας ψυ
 χας ημων ⁶

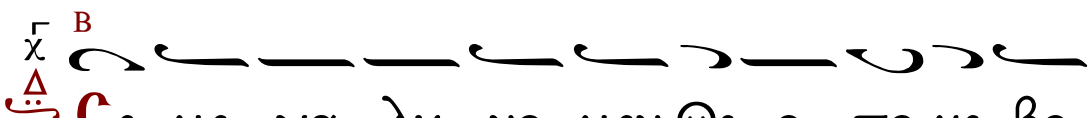
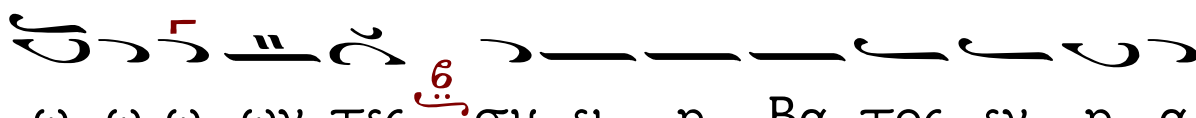
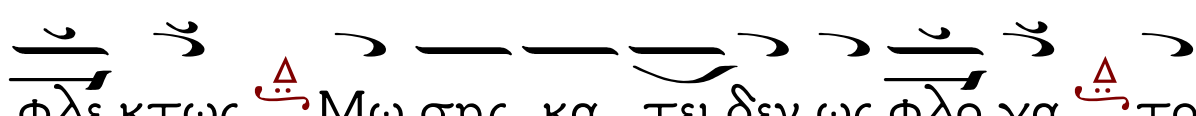
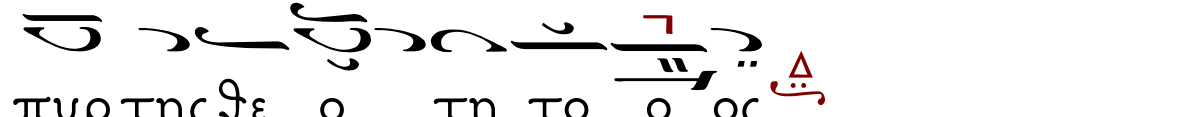
Δόξα... Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατείδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

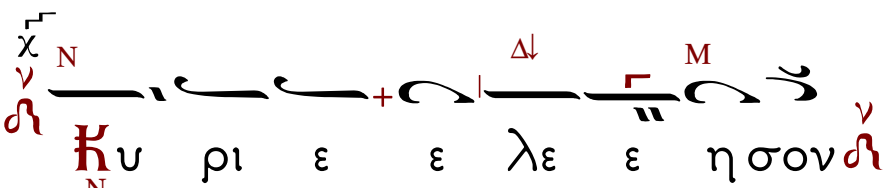
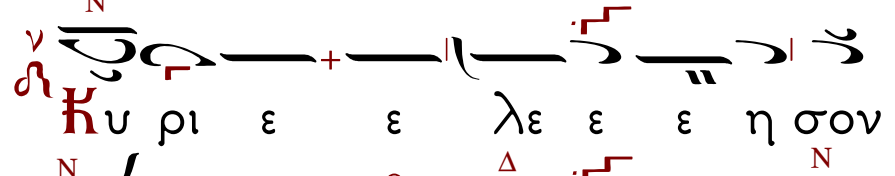
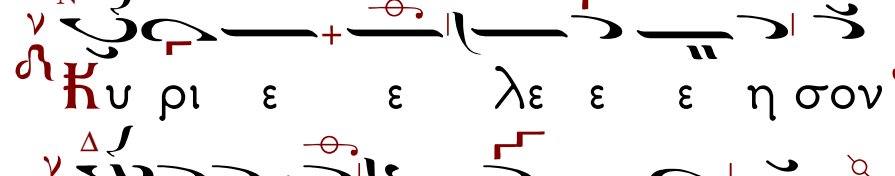
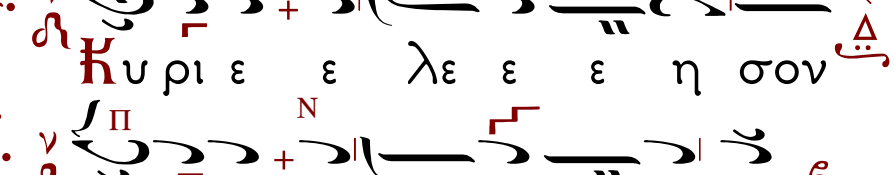
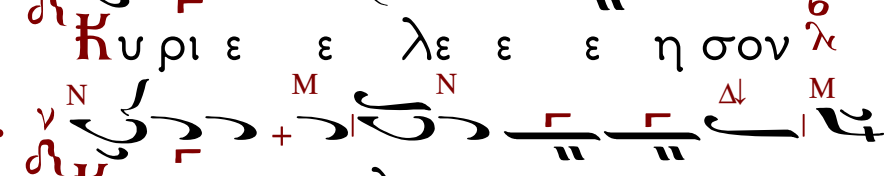
Ἦχος Δι

ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο

ω ω ω ων τες συ ει η Βα τος εν η α

φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το

πυρ της θε ο τη το ο ος

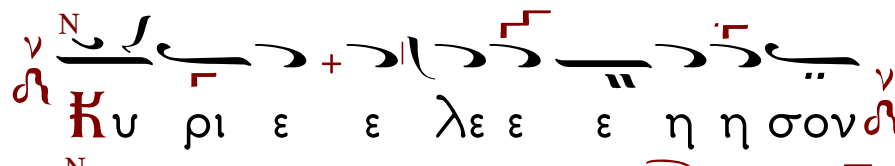
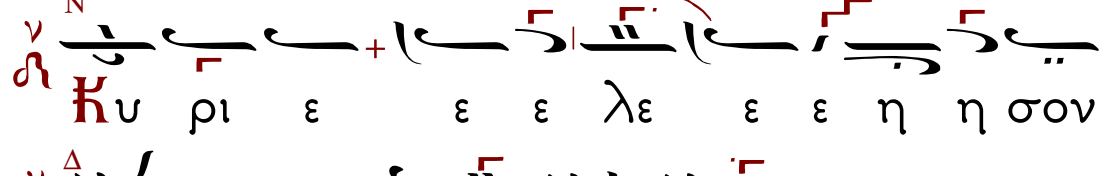
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργία

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' ἁ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

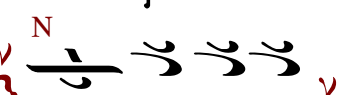
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον

10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

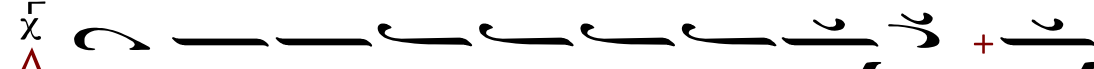
Ἦχος Δι

 Δ μη ην

Στίχ. α' Δ γα θον το ε ζο μο λο

 γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

 νο μα τι σου Υ ψιστε

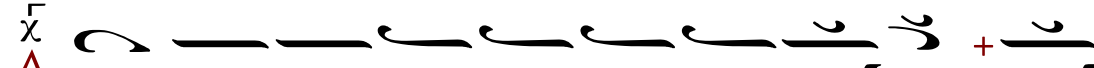
   αις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσνη μας

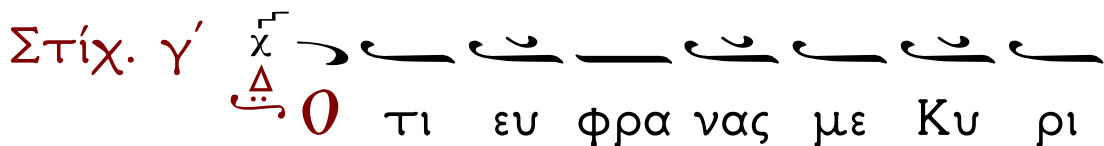
Στίχ. β' Δ του α ναγ γε λειν τω πρω ι

 το ε λε ος σου και την α λη θει αν

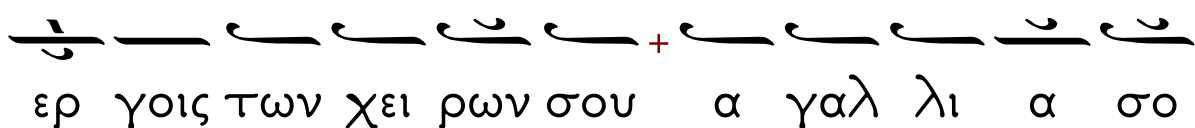
 σου κα τα νυκτα

   αις πρεσβει αις της Θε ο το κου Σω

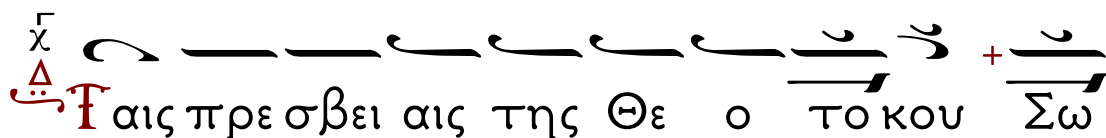
τερ σωσον ημας

Στίχ. γ' 0 τι ευφρανas με Κυ ρι

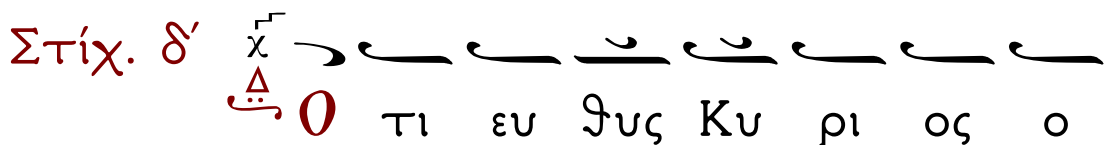
 ε εν τοις ποιη μασι σου και εν τοις

 ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

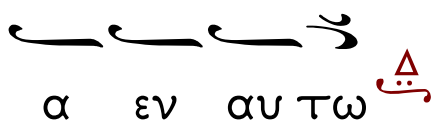
 μαι

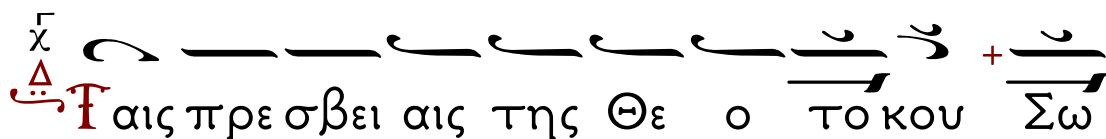
 1αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Στίχ. δ' 0 τι ευ θυς Κυ ρι ος ο

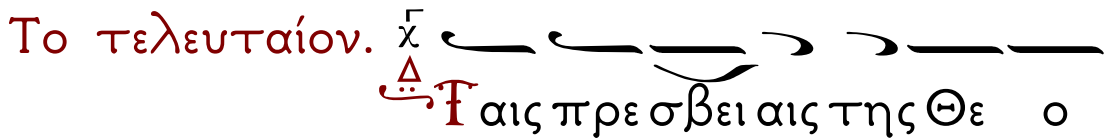
 Θε ος η μων και ουκ εστιν α δι κι

 α εν αυτω

 1αις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

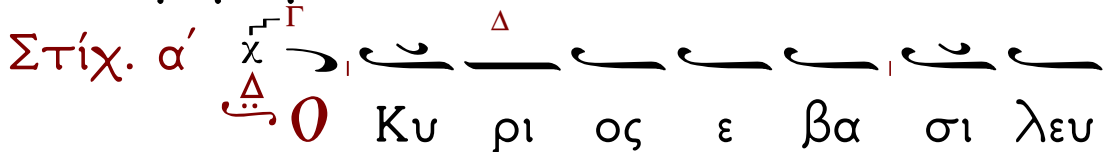
Το τελευταίον. **Γ**αῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

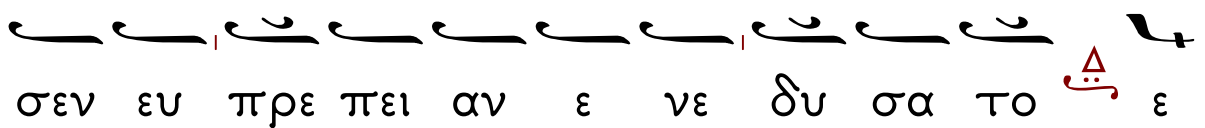
το οκου Σωτερ σωσον ημα αας

Ἀντίφωνο Β'

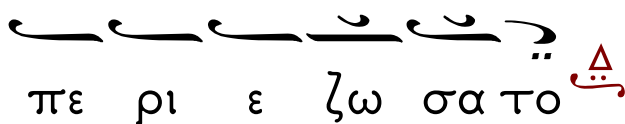
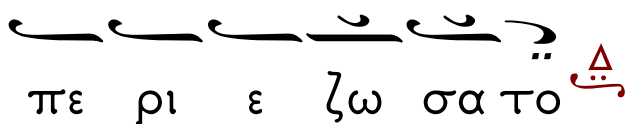
Ἦχος Δι

 Δμηην

Στίχ. α' **Ο** Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

 περι ε ζω σα το

 Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β'

^Γ
^Δ
⁶ **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. γ

 ρι σμοι της θα λασ της θ αυ μα στος εν υ

ψη λoις o Κυ ρι oς

Πρεσβειαις των αγγιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^Γ ^Δ
^{6.} **Τ**α μαρ τυ ρι α σου ε πι
στω θη σαν σφο δρα ^Δ τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ
^Δ **Π**ρε σβει αις των α γι ων σου ^Δ ^B σω σον η
μας Κυ ρι ε ^{6.}
^Δ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ
^Δ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ
^M ^Δ **Ο** μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

του Θε ου α θανατος υπα α α αρχων
και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'

Ἀντίφωνο Γ΄
Ἦχος Δι

Στιχ. α΄ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Στιχ. β΄ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε

Ἦχος Δ΄ Δι

Οἱ Μαρ τυ ρες σου Κυ ρι ε εν τη
α θλησειαυ των στε φα νους ε κο μισαν το
της α φθαρσι ας εκ σου του Θε ου ου ημων
σχον τες γαρ την ι σχυν σου τους τυ ραν
νους κα θειλον ε θραυσαν και δαι μονων τα
α νι σχυ ρα θρα α ση αυ των ταις ι
κε σι αις Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ
χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

Παρασκευῇ, τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄

Ἦχος Δ΄
Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησε Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον + τρο ο παι ο

ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Η' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα **6:18-24**

Ἀδελφοί, στῆτε διὰ πάσης προσευχῆς καὶ
δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν
Πνεύματι, καὶ εἰς τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ
προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν
ἀγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν
ἀνοίξει τοῦ στόματός μου, ἐν παρρησίᾳ
γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου ὑπὲρ οὗ
πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ
παρρησιάσωμαι ὥς δεῖ με λαλῆσαι. Ἵνα δὲ
εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα
ὑμῖν γνωρίσει Τυχικὸς ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφὸς καὶ
πιστὸς διάκονος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς
ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν
καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰρήνη τοῖς
ἀδελφοῖς καὶ ἀγάπη μετὰ πίστεως ἀπὸ Θεοῦ
πατρὸς καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις

μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν

Ἀλληλούϊα (γ") Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ
αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

Κυ ρι ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Κυ ρι ε ε ε λε η σον

Coι Κυ ρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Coι οι οι οι οι Κυ ρι ε Ἔτερον.

Coι Κυ ρι ε ε ε ε ε

Α α α μην

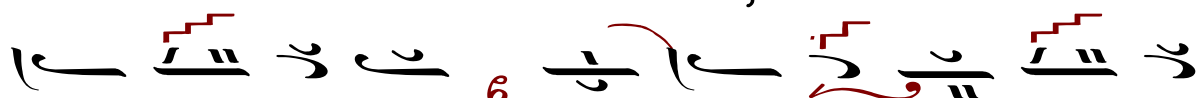
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ' ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι εις Α γι ος **Ε**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Π**

Ἦχος ᾠδῆς

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

η μω ω ων ^Δπρος ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ^{κ↓}ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^Πκαι πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δ΄ Δι ΑΓΙΑ

ἤ
Δ
Δ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας Δ
το φω ω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε Δ ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην λεις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Δ Αλ λη λου ι ι α
α α α Δ

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

λ̣η̣ Π
π̣ ρ̣ **C**ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν
Π
με ε ε σω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο
ο Θε ε ε ο ο ο ο ος ρ̣ ᾠ̣ Α α αλ
Δ̣ ρ̣ Μ
λη η λου ου ου ι α ᾠ̣
Π Δ̣ Κ̣ Δ̣
π̣ ρ̣ **O** Θε ος βα σι λε ευσ η η μων προ
αι ω ω ω νων ᾠ̣ ειρ γα σα το σω ω ω τη
ρι ι ι ι αν εν με ε ε σω τη ης γη
Δ̣ Μ
η ης Α αλ λου λου ου ου ι α ᾠ̣
Π Δ̣
π̣ ρ̣ **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ να

α μπει σου την θ α α λα α α ασσαν
συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των
δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο
ος Α αλ λη λου ου ου ι α
Cυ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
μα α αρ ρους συ ε ζη ρα ανας πο τα μου
ου ους Η η η η θ α α αμ Α α αλ λη
λου ου ι ι α
Cη ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η
ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ
τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον ^πχ ^πq A α α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι α ^πq
 Π Κ↓ Π
^πq C υ ε ποι η σ α ς π α ν τ α τ α ω ρ α ι α ι α ι
 α α τ η η ς γ η ς θ ε ρ ο ς κ α ι ε ε ε α ρ ^Δ Σ υ ε
 Π
 πο ι ο ι η σ α α ς α α υ τ α α α A α α λ λ η
 λ ο υ ο υ ι ι α ^πq
 Κ↓ ^πq A ν α σ τ α ο ο Θ ε ε ε ο ς ε π ι
 Μ Δ↓
 β λ ε ψ ο ν ε π ι τ η δι α θ η κ η η ν σ ο υ μ η ε π ι
 Π
 λ α θ η τ η ς φ ω ν η η ς τ ω ν ο ι ο ι κ ε τ ω ω ω ω ν
 σου ου ου ^πχ ^πq A α α λ η ο υ ο υ ι ι α ^πq

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος

Ἡμετέρας καταγραφής.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Π λ̣η̣ π̣ ρ̣ ω̣ τ̣η̣ ρ̣ι̣ αν̣ ει̣ ει̣ρ̣γα̣ α̣ α̣ α̣ σω̣ ε̣ εν̣
με̣ ε̣ σω̣ω̣ τη̣ η̣ η̣ς̣ γ̣ης̣ Χ̣ρι̣σ̣τε̣ ε̣ ε̣ ο̣
ο̣ Θε̣ ε̣ ε̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ς̣ Α̣ α̣ α̣ λ̣
λη̣ η̣ η̣ λ̣ου̣ ου̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣
Π ο̣ θ̣ε̣ ο̣ς̣ βα̣ σι̣ λε̣ ε̣υ̣ς̣ η̣ η̣ μ̣ων̣
Δ προ̣ αι̣ ω̣ ω̣ ω̣ ν̣ων̣ ει̣ρ̣ γ̣α̣ σα̣ το̣ σω̣ ω̣ ω̣ τη̣
ρι̣ αν̣ εν̣ με̣ ε̣ ε̣ σω̣ω̣ τη̣ η̣ς̣ γ̣η̣ η̣ η̣ς̣
Α̣ α̣ α̣ λ̣ λη̣ η̣ η̣ λ̣ου̣ ου̣ ι̣ ι̣ ι̣ α̣
α̣ α̣ α̣

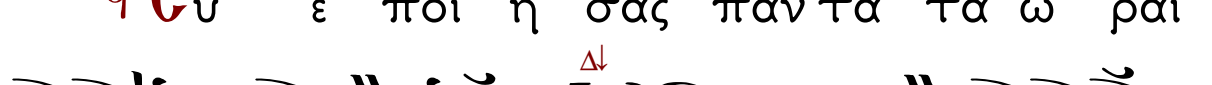

 ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ ^χ_q Συ

 κα τηρ τι σω φα α αυ σιν ^Δ και Η η η λι ι

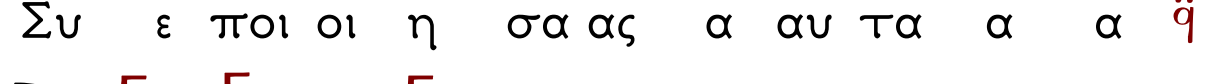

 ι ι ο ο ον ^χ_q Α α αλ λη η η λου

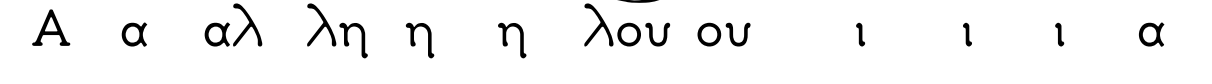

 ου ι ι ι α α α ^π_q

^π_q **Ε**υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

 αι αι α α της γης ^χ_q θε ρος και ε ε ε αρ ^Δ

 Συ ε ποι οι η σας α αυ τα α α ^χ_q

 Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

 α α α ^π_q

^π_q **Α** να στα ο ο Θε ε ε ος ^χ_q ε

^Δ ^Μ ^Δ **Π**ι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου ^Δ

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ ^q Α α αλ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π ^q

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνεύμα ἐπουράνιον εὐρομεν
πιστὶν ἀληθῆ ἀδιαιρέτον Τρι
αδα προσκυνούουσύντες αὐτῇ γάρ
ἡ ἡμᾶς ἐσωσεν ἐ ἐ ἐ ἐ ἐν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἀμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φῆσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωῆν αἰ
ωνίων

Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

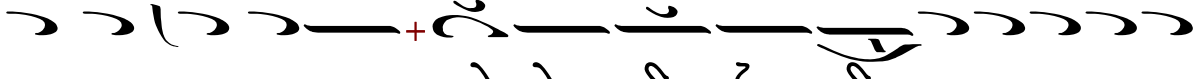
25-10-2024 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Δ΄

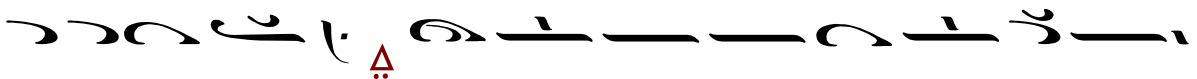
Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

ὤε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν

θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ι ν

του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε

ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου

δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα

τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε

που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος

παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

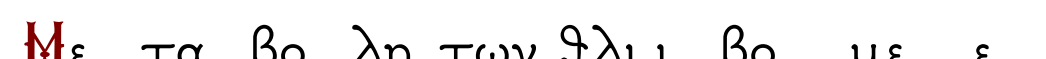
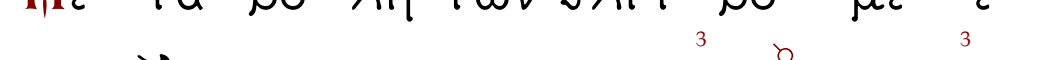
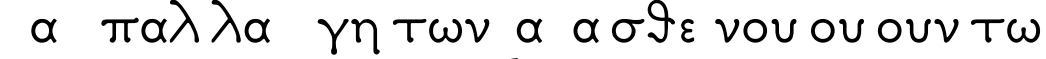
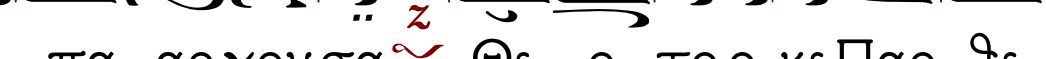
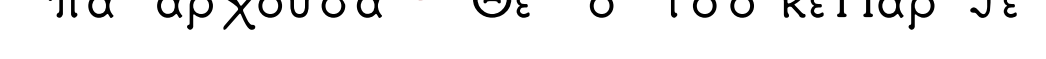
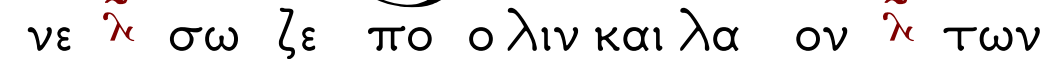
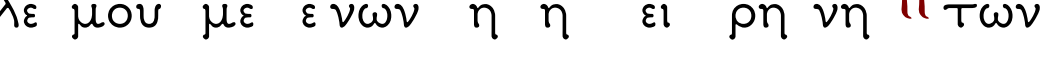
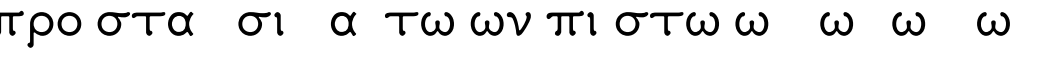
σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{Z³} | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω
ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε
ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των
πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των
χει μα ζο μενων η γα λη η νη η μο
ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω
ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.